

**‘Ovaj će te magarac
podsjećati na mene,’
rekao je. Volim
misliti o tome kako
sam susreo sveca**

Jednog mi je dana u Rimu
poklonio jednog magarca koji se
smije i rekao: „Stavi to na policu
u svojoj radnoj sobi i svaki put
kada ga pogledaš, on će te sjetiti
da se moliš za mene.“ Još ga
uvijek imam. Trajno stoji na
mojoj polici i ponekad me
nadahnjuje kada...

7.12.2012.

Prvi sam put sreo člana Opusa Dei ovdje u Britaniji prije više od trideset godina. Zvao se Juan Galarraga, i u to je vrijeme bio laik i student na Sveučilištu u Londonu. Sreo sam ga u brojnim prilikama u Centru Newman na Trgu Portland; kada sam postao kapelan londonskog Sveučilišta puno sam ga više viđao i od njega naučio puno toga o Opusu Dei.

Tako, kada je Kuća Netherhall, studentski dom, počeo s radom, obično sam znao preporučiti studentima da idu tamo. To je bio moj prvi kontakt s Opusom Dei, ali otada sam vidio kuće Opusa Dei po cijelome svijetu.

Zaista, u jedinstvenom sam položaju da govorim o onome što se može nazvati univerzalnost duha Opusa

Dei, jer sam vidio njegove aktivnosti po cijelome svijetu. Prije nekoliko godina bio sam u Peruu i posjetio sam kuću Djela u Limi. Bilo mi je zanimljivo vidjeti kako je Djelo prodrlo u tako zabačene dijelove svijeta i ukorijenilo se u ljudima toliko različitih sredina. Mislim da je ovo dio koji izvire iz osnivača, mons. Escriva.

Ono što me uvijek oduševljavalo kod kuća Opusa Dei jest duh civiliziranosti – ispravne doze civiliziranosti. Nije tu bilo napadne raskoši; uvijek se radilo o ukusnom stanju, a opet tako jako kršćanskoj civiliziranosti našeg vremena. Po cijelome svijetu te kuće čine nešto što kršćanstvo, a osobito katolici, trebaju uvijek činiti.

Jasno se da primijetiti obiteljska atmosfera. To je nešto što sam također volio. Duh velike osobne discipline i integriteta. Osnivač

Opusa Dei imao je ravnotežu koja je za mene poput uzorka kojeg bi trebali slijediti svi ljudi.

Još uvijek čuvam taj maleni primjerak njegove knjige, *Put*, jer je mons. Escriva u nju napisao jednu posvetu za mene. Dao mi ju je u kasnim 1950.-tim, ali *Put* sam poznavao i ranije, naravno. Uvijek mi se sviđala njegova jednostavnost.

Jedna od stvari kojom je mons. Escriva zračio bilo je golemo poštivanje čitavog duhovnog života. Imao je veliku želju da vodi ljude jednim najjednostavnijim i najispravnijim putem – biblijskim putem. Tu je bio ispred svoga vremena.

Bio je ispred svoga vremena i što se tiče Drugog vatikanskog koncila s konceptom laika koji igraju potpuniju ulogu u životu Crkve i kontemplativni su u svom uobičajenom životu.

Imao je um Drugog vatikanskog koncila te je u vrlo teškom vremenu nakon Koncila, kada su brojni u Crkvi išli nekim putem ludosti, Opus Dei rješavao stvari na način koji je bio veliki primjer nama ostalima.

Mislim da je to zato što je uspostavio pravu ravnotežu između novoga i tradicionalnoga, a da cijelo vrijeme jedno oko drži na situaciji u današnjem svijetu. Tako je bio u stanju jako doprinijeti čitavom životu Crkve. Kada se bude pisala povijest ovoga razdoblja, to će se zasigurno morati spomenuti.

Moje osnovno sjećanje, međutim, na mons. Escrivu jest njegovo veliko srce. Bio je divan prijatelj. Sjećam se kada su ga jednom za vrijeme jednog ručka neki biskupi zadirkiivali o brojnim pitanjima, on je svaki otpor slomio velikom ljubavi kojom je zračio. Osjećali ste da voli svakoga tko bi mu se našao na putu i niste si

mogli pomoći, a da na tu ljubav ne odgovorite.

Osjetio sam da sam upoznao vrlo svetu osobu koja je bila i jako čovječna. Napokon, istinska se svetost izgrađuje na naravi koju nam je Bog već darovao. A Bog je njega jako obogatio na sve načine.

Jednog mi je dana u Rimu poklonio jednog magarca koji se smije i rekao: „Stavi to na policu u svojoj radnoj sobi i svaki put kada ga pogledaš, on će te sjetiti da se moliš za mene.“ Još ga uvijek imam. Trajno stoji na mojoj polici i ponekad me nadahnjuje kada stvari shvaćam preozbiljno.

Mons. Escriva davao je posebnu važnost magarcu; obično je sam sebe nazivao „magarčićem za teret našeg Gospodina.“

Jedan od aspekata apostolata Opusa Dei kojeg osobito dobro poznajem jest rad sa studentima. Ali također

sam vidio i rad s običnim laicima. Primjerice, Peter Scott, jedan moj stari prijatelj s Oxforda, i njegova obitelj. Danas je uobičajeno da čitave obitelji pate zbog napada ovog previše tolerantnog društva u Europi općenito, pa ovakva obitelj crpi veliku snagu i poticaj iz rada Opusa Dei.

Moje je iskustvo da postoji jaka paralela između članova Djela i ranih kršćana – ljudi iz različitih društvenih sfera sa istim duhom, usred svijeta, pokušavaju posvetiti svoje uobičajene aktivnosti. Upravo je to naglašavao mons. Escriva. Ideja o apostolatu laika je prema ovom modelu, uključena u jedan od dekreta Drugog vatikanskog koncila.

Kada ljudi budućih generacija budu razmatrali mons. Escrivu i njegov rad, moći će ga puno bolje ocijeniti nego što to možemo mi.

Mislim da će kroz njegova djela i uspomene na njega, otkriti čovjeka koji je imao veliki utjecaj na živote svih kršćana. Nakon što je umro, o tome sam pisao Svetom Ocu.

Volim misliti o tome kako sam upoznao sveca.

Scottish Catholic Observer,
23.travanj 1982.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/ovaj-ce-te-magarac-
podsjećati-na-mene-rekao-je-volim-
misliti-o-tome-kako-sam-susreo-sveca/](https://opusdei.org/hr-hr/article/ovaj-ce-te-magarac-podsjećati-na-mene-rekao-je-volim-misliti-o-tome-kako-sam-susreo-sveca/)
(5.03.2026.)